

TWEE PERFECTONISTEN VONDEN ELKAAR

Welke leidinggevende of oud-collega beschouw je als je leermeester? Wat leerde je van hem of haar en hoe inspireerde hij je? En omgekeerd, hoe ontstaat een bijzondere band met een oud-stagiair of medewerker? In deel 1 van de nieuwe serie Leermeesters: Frans Sonneveldt (59), partner bij Mazars en Frederique Richelle (31), accountmanager bij het Anti Money Laundering Centre van de FIOD.

HOE BEGON HET?

Frederique Richelle ging ruim tien jaar geleden stage lopen bij Mazars in Den Haag om uit te zoeken of estate planning iets voor haar was. 'Ja', was het antwoord en zo liep de stage naadloos over in een traineeship en de traineeship in een baan.

Richelle: "Nalatenschapsplanning is een niche binnen het recht. Dat trekt me er ook in aan: het vak is een combinatie van het recht toepassen, uitzoeken wat fiscaal de gunstigste weg is én het persoonlijke contact met cliënten. Bij een kantoor als Mazars, waar we vermogende families begeleiden, is dat contact intensiever dan bij de corporates."

Sonneveldt: "Het is een langetermijnrelatie. Dat ligt niet iedereen."

Eerst kende Richelle Sonneveldt vooral van het wekelijkse vaktechnische overleg bij Mazars en als docent op haar masteropleiding belastingrecht. "Dat was in het begin een beetje eng. Hij is dé professor op dit vakgebied." Maar het enge ging er snel af toen Sonneveldt

haar vroeg hem te helpen met een boek. Ter illustratie wijst Sonneveldt op een dikke pil op tafel: 'Wegwijs in de Successiewet', een standaard handboek en oude bekende van elke rechtenstudent. **Richelle:** "Dat was een intensief project. Ik verzamelde bijvoorbeeld →

'DOOR FRANS WIL IK ALTIJD NIEUWE DINGEN LEREN. DAT HEEFT ME MEDE GEÏNSPIREERD TOT MIJN OVERSTAP NAAR DE FIOD'

— Frederique Richelle

de laatste jurisprudentie op erf- en schenkrechtgebied, nieuwe wetgeving, herziene belastingtarieven en andere actualiteiten die een plek in het boek verdienen. Daarover overlegden we dan steeds.”

Sonneveldt: “Na die eerste keer heb ik gevraagd of ze voortaan elk jaar de herzieningen voor dat handboek wilde coördineren. Het was me al snel opgevallen dat ze een zeer consciëntieuze manier van werken heeft. Natuurlijk zijn onze stagiairs en trainees meestal getalenteerd en ambitieus. Maar bij Frederique zag ik een zeldzame alertheid en toewijding met een hoofdletter T.”

Richelle, onderkoeld: “Alle mensen die met Frans werken, beschikken over deze eigenschappen. Volgens mij verzamelt hij ze om die reden om zich heen.”

Sonneveldt, grijnzend: “Zo is de kans klein dat ik onaangenaam verrast word.”

WAT BINDT HEN?

Sonneveldt: “Frederique en ik lijken op elkaar in de nauwkeurigheid en degelijke voorbereidingen – en ook wel in de passie waarmee we ons werk doen.”

Dat perfectionisme schept een band, vinden ze beiden.

Richelle: “Je weet dat je op elkaar kunt bouwen.” Zij vindt zichzelf wel onzekerder dan Frans. “Of is dat een leeftijdsding?”

Sonneveldt: “Die onzekerheid zit er bij mij ook nog steeds in, hoor. Alleen is hij beheersbaarder geworden. Ik heb bijvoorbeeld geleerd om mijn perfectionisme los te laten als dat noodzakelijk is. Soms heb ik gewoon maar vijf minuten om een lezing of bespreking voor te bereiden. Dat is niet mijn stijl: ik houd ervan om alles tot in de puntjes te prepareren. Maar ik kán tegenwoordig improviseren. En beter om mezelf lachen.”

WAT LEERDEN ZE ELKAAR?

Richelle: “Natuurlijk heb ik vakinhoudelijk veel van Frans geleerd. Maar het meest inspirerende vind ik dat hij zoveel verschillende dingen kan en weet. En dan niet alleen over successierecht en estate planning. Hij spreekt ook vloeiend Russisch, speelt prachtig piano en zit vol boeiende verhalen. Er blijven nieuwe dingen bijkomen; nu leert hij bijvoorbeeld weer Portugees.”

tronen bloot proberen te leggen in de manier waarop criminelen zwart geld zoals drugsgeld witwassen.”

Sonneveldt: “In de omgang met mensen heb ik van Frederique geleerd. Zij lag vanaf het begin heel goed bij de families voor wie we werken. Dat is niet vanzelfsprekend: voordat een familie je echt vertrouwt, moet je examen doen. En op een bepaalde manier blijf je examen doen. Het komt – denk ik – doordat

‘IK WIL GEEN GRAMMOFOONPLAAT WORDEN DIE STEEDS HETZELFDE MUZIEKJE LAAT HOREN’

— Frans Sonneveldt

Sonneveldt: “Als het aan mij ligt, blijf ik altijd studeren, binnen en buiten mijn vak. Dat houdt het leven boeiend. Ik wil geen grammofoonplaat worden, die steeds hetzelfde muziekje laat horen.”

Richelle: “Die levenshouding heeft mij mede geïnspireerd om iets heel anders te gaan doen en naar het FIOD te gaan. Om nieuwe dingen te blijven leren en óók maatschappelijk belangrijk werk te doen. Bij de FIOD is dat nieuwe pa-

mensen zien hoe oprecht Frederique’s interesse in hen is. Dat komt niet uit het boekje ‘Tien tips om klanten te winnen’. Nee, ze is gemeend attent. Dan kwam ze bijvoorbeeld aanzetten met een bijzondere Ansichtkaart die verwees naar iets wat een klant verteld had. Daarop stond dan al de perfecte tekst; ik hoefde alleen nog maar mijn naam erbij te zetten naast de hare. Ik let nu zelf nog meer op dit soort dingen.” ■

FRANS SONNEVELDT (1958)

- Tax partner bij Mazars Private Clients
- Hoogleraar successiewet en estate planning in Leiden
- Raadsheer-plaatsvervanger bij het Hof in Den Bosch

FREDERIQUE RICHELLE (1985)

- Accountmanager bij Anti Money Laundering Centre van de FIOD
- 2009 – 2016 Estate planner bij Mazars Private Clients
- 2007 – 2008 Stagiair en Trainee bij Mazars

